

stykke gennem skoven, indtil et bjerg af hvide kalkformationer dukker frem. De nærmest bølger ned ad bjerget og danner små søer, man kan dykke sig i. Så er det bare af med tøjet og i! Men husk: Jo højere oppe, du går i, jo varmere er vandet.

En duft af rådne æg

Efter det gratis skovbad tager vi den officielle version. Betaler 7 euro (ca. 53 kr.) for en eftermiddagsbillet til poolen. Ved første øjekast ligner den et almindeligt dansk friluftsbad med et nydeligt, ikke prangende omklædningsrum og en lille bar. Men så er der stanken – af rådne æg. Den skal man lige vænne sig til. Det må være svovlet i vandet, tænker jeg, før jeg hopper i den 44 grader varme pool. Uden at tage højde for, at jeg burde have taget mine sølvsmykker af. De er kulsorte bagefter.

Netop den særlige kombination af svovl og kalcium skulle især være godt for luftvejssygdomme, øresygdomme og hudsygdomme som f.eks. psoriasis. Jeg nøjes med at konstatere, at min hud er utrolig blød flere dage efter.

Men det er en speciel, nydelsesfuld oplevelse at svømme rundt i det varme vand, som har et eget mælkeagtigt skær af det kalkslam, der er skyllet ud i det – selvsamme slam bruges i øvrigt til ansigtsmasker på hotellet. Eller at få naturlig vandmassage under de kaskader af dampende vand, der falder fra bjerget direkte ned i poolen. Men andre ord: Et besøg i Bagni San Filippo kan anbefales, uanset om det er som led i et større toscansk spa-tjek, eller man bare trænger til en anderledes oplevelse på mad- og vinferien.

På spa i paladset

Vi runder spa-turen af med et besøg længere mod nord – i den

lille kurby **San Giuliano Terme**, 8 km nordøst for Pisa og 70 km fra Firenze, hvor vi skal aflevere bilen og flyve hjem.

Igen befinder vi os i en klassisk kurby på et hotel, **Bagni de Pisa Natural Spa Resort**, med en historie af den slags, der får amerikanske turister til at dåne: Paladset havde sin storhedstid i midten af 1700-tallet, hvor det fungerede som storhertugen af Toscanas private sommer-spa-residens og mødested for aristokrater og kongelige fra hele Europa.

I dag fremstår det overdådige bygningskompleks som et miks af nyrenoveret luksus- og klassisk kurhotel. Bl.a. har værelserne hvælvede lofter med originale freskoer og en udsigt til (hvis man er heldig) det berømte skæve tårn og en kæmpe park med oliventræer.

Vi vågner næste morgen til en kølig, småregnende dag, men det forhindrer os ikke i at tage hul på den med et varmt bad i den udendørs pool. For også denne by er opstået omkring det særlige, varme mineralholdige vand, der udspringer ved foden af bjerget Monte San Giuliano. Og da vi lidt senere er på vej rundt i det store bygningskompleks iført hvide badekåber, oplever vi, hvordan en italiensk spa ikke bare er for betalende gæster. For pludselig møder vi adskillige beboere fra landsbyen på vej til deres behandling. Grunden er enkel:

I Italien er selv den mest eksklusive spa nemlig en del af det offentlige sundhedssystem. Bl.a. har alle indrettet særlige inhalationsrum. Bagani de Pisa er ingen undtagelse, konstaterer vi, da vi går forbi et rum fyldt med små båse, hvor kvinder og mænd i alle aldre indånder varm, mineralsk damp, som skulle hjælpe mod åndedrætssygdomme i alle afskygninger.

De fantastiske kalkformationer La Fossa Bianca i Bagni San Filippo hører til de gratis glæder (billedet øverst). Vandet stammer fra de samme kilder som det, der strømmer ud med en temperatur på 44 grader i termal-poolen nærved. Efter badet købte vi – spiselige – souvenirs med hjem.

